

[Jes Schmidt.]

til at opleve, at vi ved en stor dansk arbejdsløshed er tvunget til at hente arbejdskraft i udlandet for at mestre nogle af de opgaver, der foreligger.

Trods herskende tvivl og pessimistiske signaler fra udlandet – for det er det, vi oplever i disse uger, der er ingen tegn på en konjunkturbedring udefra, tværtimod – trods dette har CD-gruppen ment alligevel at måtte stemme for tillægsbevillingslovsforslaget.

Helt anderledes ser det naturligvis ud, når det drejer sig om afgifterne, men det skal jeg ikke tage stilling til nu.

Brusvang (CD):

På partiet centrum-demokraternes vegne har jeg følgende bemærkninger:

Først vil jeg egentlig gerne have lov til at gratulere den ikke-tilstedeværende statsminister, men så på hans vegne finansministeren, med at man er nået frem til et forlig. Vi har selv deltaget i disse forligsforhandlinger et langt stykke, i temmelig lang tid, så vi ved, hvor tungt de er. Vi har bemærket, hvor stor en byrde der ikke mindst ligger på landets statsminister i en sådan situation. Vi har set, hvor meget der blev lagt op til. Vi har set, hvor meget der ikke lykkedes. Derfor skal den første bemærkning være en anerkendelse af, at det lykkedes at komme frem til et resultat. Dette være sagt, også selv om det ikke lige netop var det resultat, vi ønskede, og selv om der altså var visse grunde til, at vi ikke kunne være med.

Lad mig om det handlingsforløb, som vi har været igennem, kort sige dette: det har været meget mærkeligt, og det har været præget af ganske ejendommelige ting. Vi har på et tidspunkt oplevet et V-RV-initiativ, et venstre-radikalt initiativ, som visse i forligskredsen var lidt sure over. Vi har i en anden situation oplevet et V-KF-KrF-initiativ, som andre følte sig lidt brøstfaldne over for. Så var der visse tosidige forhandlinger, som ikke bekom alle vel. Det vil sige, at skal man gøre dette handlingsforløb op, så er der ikke rigtig nogen, der har noget at lade hinanden høre. Der har været en lang række vanskeligheder ved at nå frem til et resultat. Der er sket noget hist og her, men hver især står med en eller anden handling, som gør, at der ikke er nogen, der rigtig har noget at lade den anden part høre.

Derfor kan jeg også for vort vedkommende,

for centrum-demokraterne, sige: vi står ganske uden bitterhed i denne situation, hvor vi ikke er med i dette forlig. Ja, jeg må endog gå så vidt at sige, at på et givet tidspunkt, da vi kunne mærke, at forhandlingerne ligesom kørte fast, opfordrede vi statsministeren til at vælge side, om jeg må udtrykke mig på den måde. Vi fremførte, at det ville være svært for ham at få alle 6 partier med, og at han måtte vælge en mindre gruppe, hvis han ville nå frem til et resultat. Det ville i så fald naturligvis blive forskellige resultater, man ville nå frem til.

Centrum-demokraternes opfattelse som politisk parti efter det, der er sket, er altså den, at selv om vi ikke er med i dette forlig, føler vi fortsat det almindelige parlamentariske ansvar, som det sig hør og bør, og det vil altså også sige, at centrum-demokraterne møder op med en positiv indstilling over for det fremtidige parlamentariske samarbejde.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at lige fra dengang vi så regeringsudspillet første gang, sagde vi fra CDs side ja i princippet til disse ca. 8 mia kr., der skulle gives ud. Det er nu i mellemtiden vistnok blevet til 10 mia kr., men det ændrer ikke det principielle synspunkt. Vi sagde også ja til en stramning på, jeg tror, det var 21 mia kr. dengang. Det er vistnok blevet lidt mindre, men heller ikke det ændrer det principielle synspunkt. Derfor er der også – og det vil de enkelte ordførere nærmere begrunde – en lang række ting, vi naturligvis kan stemme for.

Men vi havde ét grundsynspunkt, som vi søgte at slå fast med syvtommersøm lige fra starten, og det var dette: nok er der behov for disse 21 mia kr., men vi tror ikke længere på, at det er rigtigt at skaffe dem ved en buket-løsning, ved en traditionel løsning med en buket tidsler, som man siger. Lad os gå direkte til sagen, lad os få den 5 pct.s momsforhøjelse. Dette gav vi skriftligt udtryk for over for statsministeren den 24. august – med den særlige begrundelse, at vi kunne se, at der i lovforslagene var mange ting, som regeringen vel nok ikke havde haft den fornødne tid til at bearbejde, og som derfor krævede et yderligere udvalgsarbejde.

Jeg må måske her have lov til at minde om, hvad der blev sagt under andenbehandlingen den 31. august, altså selve den dag, hvor der blev sluttet forlig mellem fire partier. Her udtrykte f. eks. hr. Ellemann-Jensen fra venstre og hr. Hagen Hagensen fra de konservative